

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 12

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΥΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἔτησια καὶ προκληρωτά δια τῆς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῆς 12, διὰ τῆς Ἑπαρχίας δραχμῆς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμῆς 20.

Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκὶ ἰδιαίτην συμφωνίαν.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 22 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ο ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΑΝΟΣ Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Πάνος Θ. Κολοκοτρώνης εἶνε υἱὸς τοῦ πανενδόξου ἀρχιστρατήγου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, τοῦ Γέροντος τοῦ Μαριᾶ, ἄγει δὲ τὸ 48 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Εἰς τὸν στρατὸν κατετάχθη τὴν 11 Δεκεμβρίου 1856 μὲ τὸν βαθμὸν ἀνθυπασπιστοῦ τοῦ μηχανικοῦ, ἐναλλάξ δὲ ὑπηρετήσας εἰς τὸ σῶμα τοῦτο καὶ εἰς τὸ πυροβολικὸν κατετάχθη ὀριστικῶς εἰς τὸ τελευταῖον μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν, ἀφοῦ παρητήθη πρό τινων μηνῶν τοῦ βαθμοῦ του, μόνος ἴσως αὐτὸς ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ εὐσυνειδήτως θέλων νὰ εἶνε ἐλεύθερος καὶ ἀδέσμευτος εἰς τὰς ἐνεργείας του κατὰ τὴν πυρετώδη ἐκείνην ἐποχὴν. Διετέλεσεν ἐπὶ τῆς Μεσοβασιλείας διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, παραι-

τηθεὶς τῆς θέσεώς του ταύτης τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1863, ἀφοῦ τῷ ἐξεφράσθη διὰ θεσπίσματος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἡ εὐαρέσκεια αὐτῆς διὰ τὰς προσεγεθείσας παρ' αὐτοῦ σπουδαίας ὑπηρεσίας ἐν τόσῳ κρίσιμῳ καιροῖς. Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν παρεκάθησεν ἐκλεγθεὶς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας διὰ παμφηρίας. Προήχθη κανονικῶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ, ὃν κατέχει νῦν, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξύ τῷ ἀνετέθησαν πλείστα ὅσαι στρατιωτικαὶ ὑπηρεσίαι ἐμπιστευτικῆς φύσεως καὶ σπουδαιοῦτος μεγίστης, ἃς διεξήγαγε πάντοτε μετ' ἐπιτυχίας. Προσληφθεὶς ὡς διαγγελεύς τοῦ βασιλέως Γεωργίου κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1864, ἐχρημάτισε κατόπιν ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ὑπασπιστὴς αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1881 μέχρι τοῦ Ἰουνίου ε. ε. διετέλεσε διοικητὴς τῆς στρατιωτι-

κῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ὅσον δὲ ζῆλον κατέβαλε κατὰ τὴν πάγκοινον ὁμολογίαν καὶ τόσας βελτιώσεις εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἴδρυμα, ὥστε κατέστησεν αὐτὸ ἀληθῶς ἀντάξιον τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ, διὸ καὶ τῷ ἐξεγράφη ἐπὶ τούτῳ ἡ ἄκρα βασιλικὴ εὐαρέσκεια. Ἐκ τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς μετετέθη εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν διορισθεὶς διοικητὴς τοῦ 3^{ου} τάγματος τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὁ κ. Κολοκοτρῶνης διακρίνεται μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ διὰ τὴν ἐμβριθὴ αὐτοῦ καὶ ὅσον ἐνεστί τελεῖαν στρατιωτικὴν μὲθ' οὗ ἀνέκαθεν ἀφωσιώθη καὶ ἐνέκυψεν εἰς τὰς στρατιωτικὰς μελέτας, θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἀσκούμενος. Παρρηθὴ εἰς πλείστα ξένων ἔθνων στρατόπεδα, ἦτοι εἰς τὸ ἐν Σαλὸν τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ 1867, εἰς τὸ ἐν Κράσνοε-Σέλο τῆς Ρωσίας κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, εἰς τὸ ἐν Ἀλεξάνταρ τῆς Σερβίας κατὰ τὸν σερβοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1876, εἰς τὸ ἐν Πούντζα Πρεβέζης τῆς Τουρκίας τὸ 1879, εἰς τὸ ἐν Ὀλυμποῦ τῆς Ἀγγλίας τὸ 1880, εἰς τὸ ἐν Βιμποργί τῆς Δανίας τὸ αὐτὸ ἔτος, εἰς τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐπίσης ἔτος, ἐφέτος δὲ εἰς τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ. Παρρηθὴ πρὸς τούτους εἰς πάντα τὰ ἀπὸ τοῦ 1861 καὶ ἐντεῦθεν συστηθέντα ἐν Ἑλλάδι στρατόπεδα καὶ κατὰ τὴν βραχέειαν ἐν ἔτει 1878 ἐκστρατεῖαν τοῦ Δομοκοῦ, ἐπιδείξας διαγωγὴν παρὰ πάντων ἐκτιμηθεῖσαν. Τὸ στήθος αὐτοῦ κοσμοῦσι τὰ παράσημα τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

Τὰ σπάνια προσόντα καὶ ἡ ἀνεγνωρισμένη γενικῶς ἀξία τοῦ κ. Κολοκοτρῶνη ὑποδεικνύουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦδε ὡς μέλλοντα ἀναλάβῃ θέσιν ὑψηλῆς σημασίας ἐν τῷ στρατῷ ἡμῶν, ἐὰν εἴνε προωρισμένον νὰ προβῇ ὁσονοῦπω τὸ ἔθνος γενναίως εἰς τὴν διεκδικήσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, αὐτὰ δὲ ταῦτα τὰ προσόντα ὁμοῦ μὲ τὸ μέγα ὄνομα ὅπερ ἐπαξίως φέρει εἶνε ἐγγύθης ὅτι θὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὸν ἀνέυρη ὁ στρατός μας τὴν ὁδὸν τῆς δόξης.

Προσεχωῶς ἐκδίδεται Ἡμερολόγιον τοῦ Ἄστεος. Οἱ κατὰ τόπους ἀνταποκριταὶ ἡμῶν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἀνακοινώσωσιν ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ταύτης τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποσταλησομένων αὐτοῖς ἀντιτύπων.

ANEY BOYΛHΣ

Ὁ ἐντιμος συνάδελφος καὶ φίλος μου κ. Κόθορνος σᾶς ἀνήγγειλε διὰ κυρίου ἄρθρου ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τὴν λήξιν τῆς ἐκτάκτου βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἐξεφώνησεν εἰς αὐτὴν τὸν κατὰλληλον ἐπικηδεῖον.

Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ἐνδιαφέρομαι πᾶρα πολὺ οὔτε διὰ τὸ τί ἔκαμεν, οὔτε διὰ τὸ τί ἠδύνατο νὰ κάμῃ ὅποιαδήποτε σύνοδος, καὶ αὐτὴ ἡ Ἰερὰ. Καὶ διὰ τοῦτο, ἀντὶ νὰ ἀπαριθμῶ ἢ ἄλλως πως νὰ ἐξετάσω τὰ κατ' αὐτὴν προτιμῶ νὰ στρέψω τὸ βλέμμα μου πρὸς τὸ μέλλον καὶ ζήτῳ τὴν ἀδειαν νὰ χαίρεισιν δι' ὀλίγων τὴν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς ἀρχομένην νέαν περίοδον τοῦ ἐνιαυσίου πολιτικοῦ ἡμῶν βίου.

Καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς θὰ ἴδῃτε, ἀξίζει ὄντως τὸν κόπον διότι ἡ περίοδος αὕτη μέλλει νὰ εἴνε ὑπὲρ ποτε μεγαλητέρα καὶ σχεδὸν διπλασία τῆς συνήθους. Καὶ ἰδοὺ πῶς:

Κατὰ τὸ κακόμοιον αὐτὸ Σύστημα ἡ Βουλὴ συνέρχεται συνήθως αὐτοδικαίως τὸν Νοέμβριον, περατοῖ δὲ τὰς ἐργασίας τῆς τῶν Μάρτιον τὸν Ἀπρίλιον. Ἐφέτος ὅμως προσεκλήθη εἰς ἐκτάκτον σύνοδον ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου χάριν τῶν κρίσιμων περιστάσεων καὶ τοῦ κατεπιγόντος τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ περὶ λιμενικῶν ἔργων ἐν Μεθάνοις νομοσχεδίου, ἔργα-

σθεῖσα δὲ κατὰ τὸν Νοέμβριον καὶ τὸ ἡμῖς τοῦ Δεκεμβρίου ἀπῆλθε συγχωρευθεῖσης τῆς ἐκτάκτου συνόδου μετὰ τῆς τακτικῆς. Τώρα ἂν μὲν ἡ κυβέρνησις θέλῃ, δύναται νὰ καλέσῃ αὐτὴν εἰς νέαν ἐκτάκτον σύνοδον κατὰ τὸ θέρος· ἄλλως ἡ τακτικὴ αὐτῆς σύνοδος θέλει συνέλθῃ αὐτοδικαίως κατὰ τὸν ἐρχόμενον Νοέμβριον. Τὸ ὅποσον, ἐκτελοῦντες τὰς ὠρισμένας ἀριθμητικὰς πράξεις, μᾶς κάμνει δέκα καὶ ἡμῖς μῆνας, καθ' οὓς θὰ εἰμεθα ἄνευ βουλῆς.

+++

Δέκα καὶ ἡμῖς μῆνας! Οὐτε ὁ Σκύλαξ ὅταν ἐμέτρει τὰς τρεῖς χιλιάδας δροκάτα, δι' ὧν ἐξηγόραζε τὴν σάρκα τοῦ ἐχθροῦ του, καὶ ἐπανελάμβανε τὸν γλυκύτερον αὐτὸν διὰ τὰ ὠτὰ του ἀριθμὸν, δὲν θὰ ἐδοκίμαζε τὴν εὐχαρίστησιν, ἦν αἰσθηνομα ὑπολογίζων αὐτοῦς. Δέκα καὶ ἡμῖς μῆνας ἄνευ βουλῆς! Δέκα καὶ ἡμῖς μῆνας δηλαδὴ ἀκυβέρνητοι, ἀφοῦ κατὰ τὸν διοργανισμὸν τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν μηχανισμοῦ κυβερνώσα ἐξουσία εἶνε κυρίως ἡ διακοσιοκέφαλος αὐτὴ ὕδρα. Δέκα καὶ ἡμῖς μῆνας, δηλαδὴ σχεδὸν ἔτος, καθ' ὃ δὲν θὰ ψηφισθῶσι νομοσχέδια, δὲν θὰ γείνωσιν ἐπερωτήσεις, δὲν θ' ἀναγνωσθῶσι τροπολογίαι, δὲν θὰ τελεσθῶσιν ἀποχωρήσεις, δὲν θὰ συμφιλιωθῶσιν οὔτε θὰ διασπασθῶσι τὰ κόμματα! Δέκα μῆνες, καθ' οὓς δὲν θάκουσθῃ, ἢ καὶ ἂν ἀκουσθῃ θὰ εἶνε μόνον εἰς τὰ ἄρθρα τῆς Ὁρας, τίποτε οὔτε περὶ παραβάσεων τοῦ συντάγματος, οὔτε περὶ ἐλλείμματος, οὔτε περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, οὔτε περὶ χαρτοσήμου, οὔτε περὶ σημαῖων — καὶ οὔτε αὐτὴ κἀν ἡ σημαία τοῦ βουλευτηρίου θὰ κυματίσῃ! Δέκα μῆνες ἄνευ βουλῆς, δηλαδὴ δέκα μῆνες ἄνευ πρακτικῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας, δέκα μῆνες ἄνευ φλυαρίας, ἄνευ χειροκροτημάτων καὶ ποδοκροτημάτων, ἄνευ Ἐλευθερίου καὶ Δεσποτίδου, ἄνευ βαναυσότητος, ἄνευ ὕβρεων, ἄνευ ρυπαροτήτων ἐκτιθεμένων ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐν πλήρει μεσημβρίῃ, ἄνευ κενῶν λόγων, δέκα μῆνες πρακτικότητος, ἐργασίας, ἡμερίας, τιμιότητος.

Τὶ σαρακοστή διὰ τοὺς ἐγκαθέτους, διὰ τοὺς ἀδολέσχους, διὰ τοὺς κλητῆρας, διὰ τὴν Ροζοῦν! Καὶ τί καιρὸς πρὸς ἐλευθέραν διοίκησιν, πρὸς σώφρονα διεύθυνσιν, πρὸς εὐσυνείδητον πορείαν δι' ἐν ὑπουργεῖον! Ἀλλὰ τοιοῦτε τέρας πρωτοφανοῦς κυβερνήσεως δὲν ἐγενήθη ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι.

+++

Δέκα μῆνες! Ὡ ἐυδαιμονία, δὲν εἶσαι μόνον ὄνειρον! Δέκα μῆνες, καθ' οὓς δὲν θὰ ἐκπέμψῃ κανένα μύθρον ὁ κ. Ζηνόπουλος, καθ' οὓς δὲν θὰ ψάλλῃ καμμίαν ἱεραμιθῶν ὁ κ. Χατζόπουλος, καθ' οὓς δὲν θὰ ἐκβάλῃ κανένα λυγμὸν ὁ κ. Μεσηνέλης! Δέκα μῆνες, καθ' οὓς δὲν θὰ ὑποβάλῃ καμμίαν ἐνστασιν περὶ μὴ ἀπαρτίας ὁ κ. Κουκουλέζας, δὲν θὰ προκαλέσῃ ὀνομαστικὴν κλήσιν ὁ κ. Δημητρακάκης, δὲν θὰ ἐκφωνήσῃ καμμίαν διδασχὴν ὁ κ. Κωνσταντόπουλος, δὲν θ' ἀναγνωσθῇ οὐδ' ἀπαξ ὁ φρικτὸς ἐκεῖνος ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν 245 βουλευτῶν! Δέκα μῆνες, καθ' οὓς δὲν θὰ εἰμεθα ἠναγκασμένοι νὰ βλέπωμεν οὔτε τὸν σκουῖνον τοῦ κ. Ριζάκη, οὔτε τοὺς νοήμονας ὀφθαλμοὺς τοῦ κ. Μπούτουνα, οὔτε τὸ ἐπανωφόριον τοῦ κ. Μπαζιά! Δέκα μῆνες, καθ' οὓς δὲν θὰ ὀμιλήσῃ ὁ κ. Ρόκος Χοιδᾶς!

+++

Δέκα μῆνες! Ἀλλὰ τί καλλίτερον θὰ ἦτο ἂν εὐρίσκατο κανεὶς ἐπιδέξις πολιτικὸς μαθηματικὸς, ὅστις νὰ τοὺς πολλαπλασιάσῃ τοὺλάχιστον ἐπὶ δέκα ἄλλους ἀκόμη!

Κράκ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Νομίζομεν ὅτι ἐπὶ τέλος πρέπει νὰ καταπαύσῃ ὁ ἐγερχεὶς μέγας θόρυβος καὶ νὰ συγχωρηθῇ τῷ κ. Λάμπῳ τὸ μικρὸν κρέμα τοῦ γνωστοῦ τηλεγραφήματος τοῦ ἀπέναντι τῆς χριστιανικῆς ἀρνήσεως τοῦ παρελθόντος, ἦν ἐπ' ἐσχάτων δεικνύει, μὴ παρεμβάλλον πλέον εἰς ὅσα γράφει οὔτε ἐν ἡμιστίχιον γαλλικόν.

††

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τὴν παριλυσοῦσαν ἐβδομάδα παρετέθη τῷ κ. Α. Γενναδίῳ ὑπὸ φίλων του γεῦμα ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς. Τοὺς λαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς φιλανθρωποῦ ταύτης πράξεως δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαροῦμεν.

††

Μετὰ τὸ γεῦμα τοῦτο ὁ κ. Γεννάδιος ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην μὲ ἀποστολὴν ὅπως ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν ἑθνικῶν ἡμῶν ἀπαιτήσεων καὶ πράξῃ ὅ,τι δυνατόν πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ γοήτρου καὶ ὀνόματος ἐν τῇ Δύσει. Πρὸς καλλιτέραν καὶ ἐπιτυχεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Γεννάδιος θέλει περιέλθῃ ἰδίως τὰς βιβλιοθήκας καὶ τ' ἀναγνωστήρια τῶν μερῶν, ἅτινα μέλλει νὰ ἐπισκεφθῇ.

††

Ἐχῶ τοῦ κατορθωθέντος τέλους πάντων ψευτοπολέμου τοῦ Σταυροῦ.

Ἀπορῶ πῶς καμμία ἐφημερίς δὲν ἐκρινεν ἀξίον τοῦ κόπου νὰναφέρῃ τὸν οἰωνὸν τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς μάχης καὶ τῆς παρατάξεως αἰφνιδίας ἐκπληθήσεως . . . ἐνός λαγωῦ.

Τὸ ζῶον τοῦτο διακρίνεται, κατὰ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν, ἰδίως διὰ τὴν ὀξυδερκεῖάν του. Ἡ δὲ ἐμφάνισις τοῦ λαγωῦ τοῦ Σταυροῦ ὑπῆρξε μία ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις τούτου, διότι μετὰ σπανίας ὀξυδερκεῖας καὶ νοημοσύνης διεκρίνεν ὅτι ἡ θέσις του ἦτο μετὰ τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων.

††

Τί συμπτώσεις!

Προχθὲς ἐφυλλομέτρον παλαιὰν τινα συλλογὴν μύθων καὶ τὸ βλέμμα μου ἐσταμάτησε τυχαίως ἐπὶ τῆς γνωστῆς ἐκεῖνης παραδόσεως, καθ' ἣν μωρὸς τις ποιμὴν ἀπεφάνισε ποτὲ νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς πιστοὺς αὐτοῦ μανδρουσκίλους καὶ νὰ ἀναθέσῃ τὴν φύλαξιν τοῦ ποιμνίου του εἰς γηραιὸν τινα λύκον.

Μετὰ μίαν ἡμέραν ἀνεγίνωσκον εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον.

††

Ἐν τῷ καφρανεῖῳ Γιαννοπούλου.

Εἰς ἀναγινώσκων τὴν Νέαν Ἐφημερίδα:

« Χθὲς ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀδιαθετήσας ὀλίγον ἔμεινεν ἀπρόετος. »

— Τί ἔκαμε;

— Σέρῳ γῶ; Νά, δὲ θὰ δὶάβασε τὴν Πρωτὰ!

††

Καὶ πάλιν εἰς τὴν Νέαν Ἐφημερίδα:

« Φωτογραφίαι Χαριλάου Τρικούπη, ἔργα τῶν κκ. Downey ἐν Λονδίῳ φωτογράφων τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείσεως τῆς Ἀγγλίας, πωλοῦνται εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πάλλη καὶ Κοτζί.» Εἰς τὴν Νέαν Ἐφημερίδα, μάλιστα!

Η ΓΛΑΥΣ

Ἐστ' εἶν' ὁ κόσμος μάταιος! Τὸ σπιτὶ τοῦ μέγαλο
 Ποῦ οὐκ ἀπαλατι μαγικό ἄστραφε καθὲ νόχα,
 Ὀποῦ μιλῶσ' ὁ Κωνσταντῆς κ' ἐβρόντα; ὁ Μαργέλος,
 Ποῦ ἀκούσατε συχνὸ τοῦ Μεσηνέλη ἄσμα
 Καὶ κἄπου κἄπου μαργουραῖς, βροῖδι καὶ χαστούκια
 Εἶν' ἔρημο καὶ σκοτεινὸ ὡπὴν κεχρὸῦ κοφᾶρι
 Κ' ἐπάνω εἰς τὴ στήθιν του λαλοῦν ἡ κουνουβῆραῖς!
 Στὴν αἰθουσά του ἄγρια φαντάσματα γυρίζουν
 Κ' ἀφίπουν λυπηραῖς φωναῖς καὶ παραπονεμένας,
 Φαντάσματα τῶν βουλευτῶν τοῦ Ἄρτου καὶ Φαρσῶλων
 Ποῦ δὲν ἐπρόφθασαν κ' αὐτοὶ τὰ παροντὸ λοσφὲ τους.
 Μὴ κουνουβᾶρα ἐπέταξε ἐπάνω σταῖς κολώναις
 Εἶχε τὴ μούρη ἀνθρωπινῇ κ' ἀνθρωπινὰ λαλοῦσε
 Κ' εἶπε καὶ σὸ κεφάλι τῆς γυναικος καπελλίνο.
 Κ' ἐγὼ ἀπὸ κάτω ἀτάθηκα καὶ τὴ συγγροσοῦσα.
 — Πέε μου, πουλί, καλὸ πουλί, ποῦ βλέπεισ στο σκοτάδι
 Πέε μου τί ἔχει νὰ γερῆ γὰ νὰ τὸ πῶ σὸ Ἄστυ.
 Μέραίς πολλαῖς παιδεύομαι κἀε κ' ἐγὼ νὰ γράψω
 Μὰ δὲν ἠξείρω τι νὰ πῶ καὶ τι νὰ μολογήσω.
 Θὰ γείνη μεταρρυθμίαις, ὡς λέρ, τοῦ ὑπουργείου;
 Κ' ὁ Παπαμιχαλόπουλος ὁ οἰκονομολόγος
 Τὰρα θὰ πᾶν πρὸ σμά σὸ Κεντρικὸ Ταμεῖο;
 Κ' ἐκοίτη μ' ἀπεκρίθηκε μὲ σιγαρή λαλίτσα
 — Φοβᾶτ' ὁ Πάλλης τὸ θερὸ καὶ τὸ θερὸ τὸ Πάλλη.
 — Θὰ λάθῃ ὁ Χατζόπουλος κανένα ὑπουργεῖο;
 — Ἰσως θὰ γείνη ὑπουργὸς κ' αὐτὸς σὸ χροῖνο μέσα.
 — Πέε μου ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τί κάνει;
 — Μαζὶ μὲ τὸ Μαυρομαρᾶ θὰ συναχθῇ στὴν Τήνον.
 — Ὁ Παπαγιαννακόπουλος θὰ σχηματίσῃ κόμμα;
 — Μὲ τ' ὄνομά του μοναχὰ πιάνει μεγάλη θέσι.
 — Ἐπαραμπίηκε τοῦ Συγγροῦ ὁ Στέφανος ὁ Σέρος
 Κ' ἐφέρεται στα Λεξικά πολλὰς φοιωδῶδες λέξεις:
 Τί θεὰ γείνη; λέγε μου κ' ἔχω μεγάλη ἔγρωα!
 — Δὲν θὰ γερῆ φιλόξενος ποῖ ὁ κερ' Ἀνδρέας,
 Ἄν καὶ παλᾶτα ἐκίσει γιὰ τοῦς φυλακισμένους.
 — Μὰ τέλος πάντων πόλεμος θὰ γείνη νὰ ἦ ὄχι;
 — Τότε θὰ γείνη πόλεμος ἐὰν ἀποφασίση
 Ν' ἀφήσῃ τὸ « Κηρύξατε τὸν πόλεμον » ὁ Χρόνος...
 — Καὶ ἐν τοσούτῳ πάντοτε θὰ ἔγωμεν τοὺς φόρους;
 — Ὅταν τὸ νέον θέατρον τῶν Ἀθηνῶν τελεσθῇ,
 Ἄν ἀρνηθῇ ὁ Δήμιτσας τὰ Γεωγραφικὰ του
 Ὁ Κόντος τὴν Γραμματικὴν, ὁ Σλήμαν τὴν Τρωάδα
 Ἄν ὀμιλήσῃ ἔσπερα καὶ ὁ Δημητρακάκης
 Ἄν πᾶγῃ ὁ Ἀργυρόπουλος τὸ Ρόκκο νὰ φιλήσῃ
 Ὁ Στεφανίδης ἂν φανῇ χωρὶς γέλεκι ἄσπρο
 Ἄν ἀρνηθῇ τοὺς Πειρατὰς ὁ Νότιος Ταβουλάρης,
 Τότε θάρθῃ κυβέρνησις χωρὶς νὰ βάλῃ φόρους.
 Εἶπερ αὐτὰ κ' ἐπέταξε καὶ μ' ἄφησε νὰ χάσκω (1).

Ἀββακούμ

(1) ΣΗΜ. ΔΙΕΥΘ. Πρᾶγμα τὸ ὅποσον πιστεύομεν θὰ πάθει καὶ ὅλοι οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἄστεος βλέποντες ἕξαγα τὸν Ἀββακούμ ποιητῆν. Τί μᾶς μέλλει ἀκόμη νὰ ἴδωμεν εἰς αὐτοὺς τοὺς καιροὺς!

(Κόθορνος)

Ο ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΙΣ ΕΥΖΩΝΟΣ

Πρό πολλών ἤδη ἡμερῶν ἐσύρετο εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας κυλλὸς τις ἀνὴρ φέρων στολὴν εὐζώνου, ἐπιπόνως στριζόμενος ἐπὶ βρακκτηρίας καὶ περιφερόμενος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον στρατιωτικὸν γραφεῖον. Πρὶν ἢ ἡ Ἀκρόπολις γράψῃ ὀλίγα τινὰ περὶ αὐτοῦ, οὐδεὶς ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ ἀτυχὴς ἐκεῖνος στρατιώτης ἦτο ὁ πρῶτος ἀφότου ἐγένετο λόγος περὶ πολέμου ὑπὸ τουρκικῆς σφαίρας τραυματισθεὶς ἀνὴρ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, σπεύσας νὰ ἐξορλήσῃ λίαν ἐνωρὶς παρὰ τὰ σύνορα τὸν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς λογαριασμόν, πολεμήσας αὐτὸς καὶ τραυματισθεὶς ἐν καιρῷ εἰρήνης, κατὰστάς δὲ ἀνίκανος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἀτομικὴν του ἀνδρείαν ἐν μέλλοντι καὶ καταλληλοτέρῳ χρόνῳ.

Ὅτε πρό τινος χρόνου μετ' ἐπιτάσειως ἐκυκλοφόρησεν ἡ φήμη ὅτι συγκρούσεις μεταξὺ ἡμετέρων καὶ τουρκικῶν στρατιωτῶν συνέβησαν παρὰ τὰ σύνορα, αἱ ἐφημερίδες πᾶσαι ἔσπευσαν νὰ διαψεύσωσι τὰ διαδιδόμενα χαρακτηριστικῶς αὐτὰ ὡς ἀνυπόστατα. Ἐν τούτοις τὰ διαδοθέντα ἦσαν ἀληθῆ· συγκρούσεις πράγματι συνέβη εἰς τινὰ παρὰ τὰ σύνορα σταθμόν, σοβαρὰ μάλιστα σχοῦσα ἀποτελέσματα, ἀφοῦ δὲν ἐλείψαν καὶ οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματῆαι. Ἐκ τῶν τραυματιῶν εἰς — ὁ μόνος εὐτυχῶς ἐκ τῶν ἡμετέρων — ἦτο καὶ ὁ ἐν λόγω εὐζώνος, οὗ τὴν εἰκόνα προχείρως σχεδίασθεισαν παραθέτομεν ἀνωτέρω.

Καλεῖται Νικόλαος Ἀγγελικόπουλος, ἐκ πατρὸς Σέρβου καὶ ἐκ μητρὸς Ἑλληνίδος, ἧς τὸ ὄνομα φέρει. Κατετάχθη πρό ἐτῶν εἰς τὰ εὐζωνικὰ τάγματα, ἐξ ἀπλῆς φιλοπατρίας, ὡς λέγει, μὴ ἔχων ἀνάγκην τοῦ σιτηρεσίου, διότι ἡ οἰκογενεὰ του καὶ ἰδίως οἱ ἀδελφοὶ του ἐμπορευόμενοι εἰς Αἴγυπτον εἶνε ἀρχοῦντως εὐποροὶ. Ἄλλως τε περὶ τῆς φιλοπατρίας του ἔχει ἀπόδειξιν πρόχειρον λίαν πειστικὴν καὶ λίαν τιμητικὴν. τουτέστι καὶ ἄλλην πληγὴν ἐκ σφαίρας ἣν φέρει εἰς τὸ στήθος καὶ ἣν ἔλαβεν ἐν Θεσσαλίᾳ μαχόμενος ὑπὸ τὸν Τερτίπην κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878.

Τὰ περὶ τοῦ τελευταίου τραυματισμοῦ του καὶ τῆς παρὰ τὰ σύνορα συγκρούσεως διηγείται μετὰ πολλῆς ἀφελείας καὶ μετὰ προφορᾶς ἀρχοῦντως ρομειλιωτικῆς. Ἦτο λέγει σταθμάρχης αὐτός, δεκανεὺς ὢν εἰς τὸ 4ον εὐζωνικὸν τάγμα, ἔχων ὑπ' αὐτὸν περὶ τοὺς 10 εὐζώνους, εἰς τινὰ παρὰ τὰ θεσσαλικά σύνορα σταθμόν. Φαίνεται ὅτι μὲ τοὺς ἀντικρῶ σταθμειωντάς ὀθωμανοὺς στρατιώτας δὲν διῆγον οἱ ἡμέτεροι λίαν εἰρηνικῶς, καὶ αἱ μεταξὺ αὐτῶν ἐριδες δὲν ἦσαν σπάνιαι. Εἰς τῶν εὐζῶνων μεταξὺ πρὸς ὕδρευσιν ἐκακοποιήθη παρὰ τῶν τουρκικῶν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν σταθμὸν παραπονούμενος.

— Βρέ, τί τοὺς φυλάμε τοὺς κ...! ἀνέκραξεν ἐν ὄργῃ ὁ εὐερέθιστος καὶ λίαν ὀρηκτικὸς δεκανεὺς.

Καὶ οἱ εὐζῶνοι ἀρπάσαντες τὰ ὄπλα των ἐπετέθησαν ἀμέ-

σως κατὰ τῶν πολυχρημοτέρων ὀθωμανῶν στρατιωτῶν οἵτινες ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὸ πῦρ. Ἡ μάχη διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Ἐσκοτώσαμε καὶ ἐλαδώσαμε καμπόστους, ἐπιλέγει ὁ διηγούμενος δεκανεὺς, ἀλλὰ μιὰ σφαῖρα μ' εὗρηκε στὸ πόδι καὶ μ' ἐσκάτεψε!

Καὶ τῷ ὄντι ἡ πληγὴ ἦτο σοβαρὰ καὶ ἀλγεινοτάτη, ἐπειδὴ ἡ σφαῖρα συνέτριψε τὴν ἄρθρωσιν τοῦ γόνατος, καταστήσασα ἀχρηστον τὸν πόδα. Ἡ μάχη ἔπαυσε καὶ πᾶσα περαιτέρω συγκρούσις προελήφθη χάρις εἰς τὴν σύντονον παρέμβασιν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐκατέρωθεν. Ὁ τραυματίας εὐζώνος μετηνέχθη εἰς Λάρισσαν καὶ ἐκεῖ ἐνοσηλεύθη ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἐπειτα δὲ ἐστάλη εἰς τὴν πρωτεύουσαν διὰ νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἧτις ἔκρινεν αὐτὸν ἀνίκανον πλέον πρὸς ὑπηρεσίαν, καὶ περιφέρετο χωλαίνων ὁ ταλαίπωρος διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἀπολυτήριόν του καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του.

Αὐτὰ εἶνε τὰ παθήματα τοῦ τραυματισθέντος δεκανεῶς τῶν εὐζῶνων, παθόντος μὲν αὐτοῦ, διδάξαντος ὁμῶς ἐμπράκτως ἂν καὶ ἐνωρὶς εἰς τοὺς ἀγαθοὺς μας γείτονας ὅτι δὲν πρέπει πάρα πολὺ νὰ ὑποτιμῶσι τὴν εὐζωνικὴν φουστανέλλαν.

ΗΧΩ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Ὁ λοχίας ἐν τῇ θεωρίᾳ :
« Ὁ στρατιώτης ἀφοῦ ἀπομάθῃ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμοὺς λαμβάνει τὸ ὄπλον καὶ κτυπᾷ κατὰ τῆς ἐναρτεϊστέρας ».

+++

Ὁ δεκανεὺς :
« Ὁ στρατιώτης ὀφείλει νὰ ὑπακούῃ τοὺς ἀνωτέρους του μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας· θρησκευτικὴ εὐλάβεια θὰ πῆ εἶνε λέξις ὅλης τῆς οἰκουμένης, π. χ. ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὸν Χριστόν, εἶνε ὁμῶς ἄλλοι χριστιανοὶ ποῦ δὲν πιστεύουν οὔτε τὴν Ἀγία Τριάδα ».

+++

Ὁ ἐπιλοχίας :
« Ὁ στρατιώτης δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ἀδράνειαν διότι τότε εἶνε κηφήνας· κηφήνας θὰ πῆ ἓνα πουλὶ ποῦ εἶνε εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ποῦ ἅμα φάγῃ τὸ φαγὶ του, γέροντι τὸ κεφάλι καὶ δὲν ζητάει ἄλλο ».

+++

Ὁ λοχίας :
« Τὸ πλύσιμο τῆς καρδιανὸς πρέπει νὰ τὸ λαμβάνῃ ἓνας ἕκαστος αὐτοπροσώπως καὶ ὄχι νὰ δίνῃ εἰς ἄλλους· νὰ τοῦ πλύνουν τὴν καρδιάναν. »

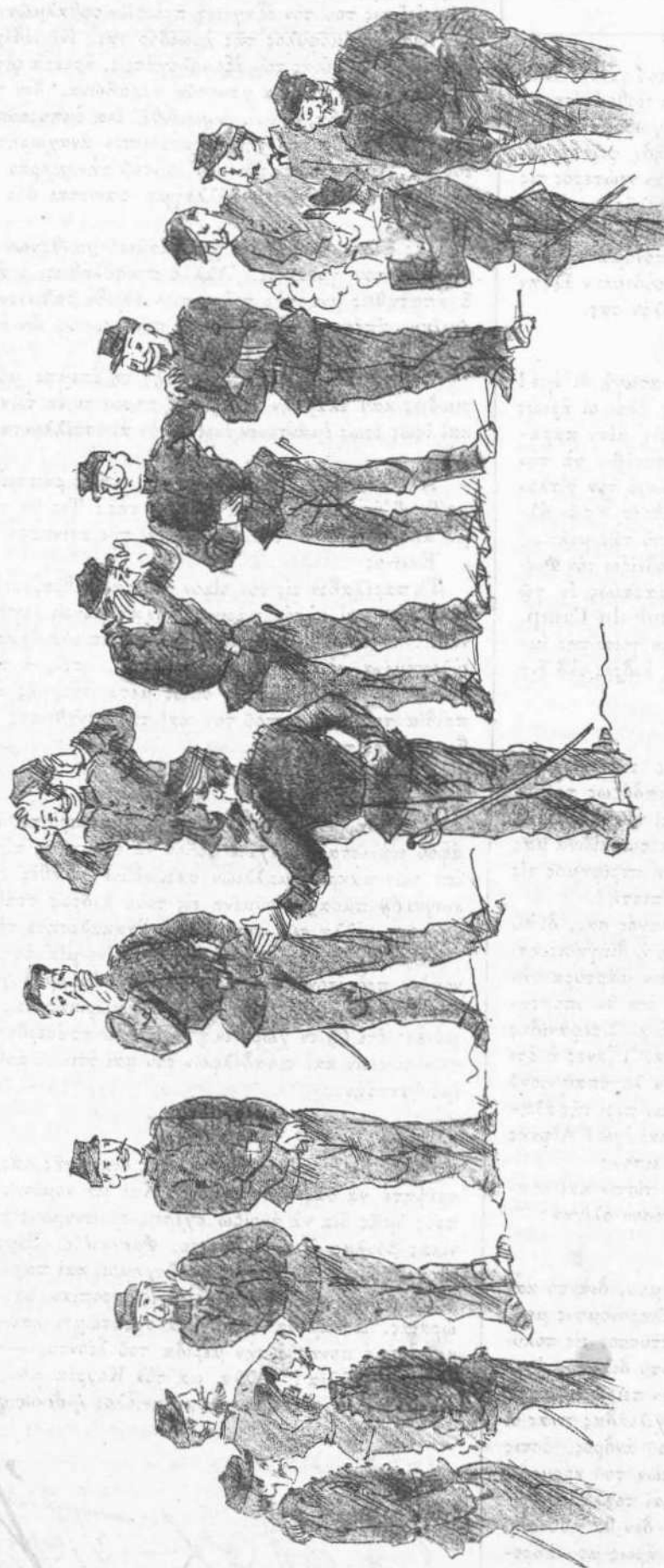
+++

Ὁ ἀρθυπολοχαγός :
« Οἱ στρατιῶται πρέπει νὰ ἔχουν φιλοτιμίαν. Καὶ ξεύρετε τί εἶνε φιλοτιμία ; Εἶνε ὅταν ὑπάγῃς παραδείγματος χάριν εἰς τὸν μπακάλικον νὰ ψωνίσῃς τυρὶ καὶ αὐτὸς σὲ γελᾷ καὶ σοῦ δώσῃ λιγώτερο, νὰ μὴ ξαναπᾶς ν' ἀγοράσῃς ἀπὸ τὸν ἴδιον, καὶ νὰ τὸ εἶπῃς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους νὰ μὴν πᾶνε ! »

+++

Ὁ δεκανεὺς ἐξηγῶν τὰς ὑποδιαίρεσεις τῆς ὥρας :
« Ἡ ὥρα ἔχει μέσα τῆς ἐξήντα κομμάτια καὶ κάθε κομμάτι πάλιν ἄλλα ἐξήντα καὶ γι' αὐτὸ γίνεται τὸ λεπτόν. »

Ὁ Λοχίας Τραίωρος

— Πὰρὸ καλά! καὶ τώρα εἰς τὴς τάξεις...
— Μὴ συμπάθετε κ' ἔχω ἀπορία...
— Σκασιό, κ' κωδῶνι, ἦσαν νὰ λογαρίσῃς καὶ αὐτὸν τὴ λέξ στὴ θεωρία...

ΘΕΩΡΙΑ

Τώρα γὰρ πές μου σέ, μορᾷ χαθῶνι, ἐν τῆγῃ καὶ σὸ ὄροιο σ' ἀπατησίω καὶ εἶμαι ὀποδος, τί θλίβεις κάρνι; — Μεταβολή, κ' εἶθεθ θ' ἀναχωρήσω.

— Καλά! Μ' ἔν τῆγῃ κ' εἶμαι στροδία καὶ εἶνε νύχτα καὶ κρᾶσὼ φανᾶρι καὶ εἶμαι ἀκατασῆτος μὲ μανδία; — Σημᾶνται πῶς δὲν ἔχομε γογγύρι!

Ξερέτε τί σημᾶνται θεωρία; σημᾶνται ὁ λοχίας νὰ γρορλίγῃ νὰ λογῇ καθένος τὴν ἀπορία καὶ ποῦ πῶς ὁ κόμος μας ὀρίξει.

Σημᾶνται νὰ σᾶς ἐξηγῇ τὸ Νόμο γὰρ κάθε σας περιόστασι καὶ χρεία, ἦσαν νὰ μὴ γράζετε σὸ ὄροιο βέλοπῶτας νὰ κερῶν ἀποφορεῖται

Ο ΚΟΥΡΕΥΣ ΜΟΥ

(ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΑΗΣΙΑΝ)

Καίτοι έχω ακόμη ένδοιασμούς τινες περί του γένους σας, καίτοι κακή τις γλώσσα μοι έπαναλαμβάνει ότι είσθε επίστρατος ίσως, ένδυθείς έσθήτα διά τον φόβον των χωροφυλάκων, νεώτερός τις ίσως 'Αχιλλεύς παρά τῷ Λυκομήδῃ φιλοξενούμενος και προωρισμένος να γείνη μέγας ήρωας αν νεώτερός τις οδυσσεύς Μαθαρίκος σας άποκαλύψη, η̄ 'Ηρακλῆς τις παρά τῇ 'Ομφάλῃ δουλεύων και έχων συνεπώς τό δικαίωμα άφοῦ Μιθῆσια ήτο ψευδώνυμον τῆς Δήμητρος να έπονομασθῆ Δημήτριος 'Ομφαληρέυς, καίτοι όλα ταῦτα . . . οὐδεμίαν άλλην έχω να έπιφέρω άμφισβήτησιν ως προς τό φύλον σας.

Y+Y

— 'Η παράκλησίς σας, κυρία μου, είναι διαταγή δι'έμέ! Οὔτω τουλάχιστον άποκρίνονται συνήθως όλοι οί ήρωες των μυθιστορημάτων· έπειδή δε είδον προχθές μιαν παράκλησιν εἰς τό Μικρῷ Μιθιστόρημά σας, σπείδω να τήν δεχθῶ ως διαταγήν χωρίς έννοείται να επιδιώκω τον τίτλον του ήρωος, οὐδέ όλα εκείνα τά κοσμητικά έπιθετα «των άλλοπροσάλλων Δόν Ζουάν, όσοι τριγυρίζουν από τῆς μιᾶς εἰς ήμῶν εἰς τήν άλλην . . . ». Σπείδω να σας ύποδείξω τον Φοίρικα τῆς πίστεως, ὃν ὁ Μεταστάσιος ζητεῖ ματαιῶς ἐν τῷ φύλῳ σας, και ὃν ενόμισεν ότι εὔρεν ὁ Maxime du Camp, δίδων ὑμῖν τήν γαλλίδα χωρικὴν ως πρότυπον τῆς εκτάκτου σταθερότητος, οἱας δὲν έχομεν ήμεῖς οἱ άνδρες οὐδ' εἷνα κόκκον! . . . Κόκκε! Κόκκε! ποῦ εἶσαι!

Y+Y

Και πρώτον, η̄ μοναδικὴ αὐτῆ εξαίρεσις τῆς χωρικῆς έπρεπε μάλλον να σας πειράξῃ, εκτός αν παραδόξως τρέφετε ἔγθραν και σεις κατὰ τοῦ φύλου σας και ήθελήσατε να τό εκδικηθῆτε μιαν και καλήν, γραφούσα δια τον αἰῶνά μας ὅ,τι ἔλεγαν ποτέ δια τήν 'Ιθάκην: ότι εἰστάθη περιφήμος εἰς τήν ιστορίαν διότι εὔρηθῆ ἐν αὐτῇ μία γυνή πιστῆ!

'Επειτα εκείνος ὁ πλήρης δυσπιστίας πρόλογός σας, δι'οὐ εἰσπεράσατε τόσας άμφισβησίας, αν θὰ πιστευθῆ ἡ διήγησίς, και ἡναγκάζεσθε να προσκαλέσητε ἐκ των προτέρων μάρτυρα τήν γαλλικὴν ακαδημίαν; Πρὸς στιγμὴν ενόμισα ότι θὰ ύποστηρίζετε ότι θὰ κάμωμεν πόλεμον . . . ἡ ὅτι ὁ κ. Στεφανίδης ἐλησμόνησε τον 'Ομηρον η̄ τὰ λατινικὰ ὁ κ. Τζάνες η̄ ότι τέλος ἐγὼ δὲν εἶκαμαι εἰς τήν ζώήν μου κανέν λογοπαίγνιον! Τοιαῦτα τινὰ ενόμισα βλέπων ὑμᾶς ὀμνούσαν περί τῆς ἀληθείας και ήρχισα παρευθὺς να . . . δυσπιστῶ και ἐγὼ! Αἱφρονῶς όμως άνεμνήσθην τοῦ ἰδικού μου ήρωος και εἶπον:

— 'Αφοῦ ἕνας άνδρας έχει τόσην πολλήν πίστιν και σταθερότητα, διατι και μία γυνή να μήν έχῃ τόσον ὀλίγην;

Y+Y

Και δὲν θὰ σας συγχωρήσω ποτέ, κυρία μου, δια τό κακόν τό ὅποῖον κάμνετε εἰς τοὺς πτωχοὺς κληρονόμους μου. Σας δίδω μιαν ὑπόθεσιν τήν ὅποιαν θὰ ανέπτυσσον εἰς πολυσέλιδον βιβλίον, διότι με ἡναγκάσετε εἰς τοῦτο δια τῆς ἀγερώχου προσκλήσεώς σας. 'Αλλά εἶπον: — Δὲν πειράζει παρά να προσβληθῆ τό φύλον μου, ἄς ἀπολέσωσι χιλιάδας τινὰς οἱ κληρονόμοι μου, και . . . ἰδοὺ ἡ ιστορία τοῦ άνδρός, ὅστις εἰστάθη ὑπέτερος ὄλων των πιστῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου! 'Εξῆσα ποτέ ἐν Σμύρνῃ· ἐκεῖ τον ἐγνώρισα και πολλάκις ἐθώπευσε τήν κεφαλῆν μου δι' ἕνα λόγον δι' ὃν δὲν θὰ ήδύνατο ποτέ να θωπεύσῃ τήν ἰδικήν σας. Δὲν ήτο ὁ ήρωος μου ἀβροσταγῆς καλλωπιστῆς, άλλ' ήτο μεσήλιξ κουρέυς. Μὴν άνατριχιάσητε παρακαλῶ δια τήν πεζότητα τοῦ επαγγέλματός του.

'Αφerte να σας εἶπω ότι ελάτρευε μιαν πτωχὴν ράπτριαν και ίσως ὁ έρωσ του τον εξαγνισῆ πρὸ των ὀφθαλμῶν σας. 'Αλλ' η̄ ράπτρια, η̄ ὁμόφυλος τῆς ήρωίδος σας, ἐνὼ ἐδέχθη εὐχαρίστως τάς έρωτικὰς του ἐξομολογήσεις, αρκετὰ φιακλῖδια εξαίρέτων μύρων και εἷνα χρυσοῦν ἀραβῶνα, δὲν γνωρίζω και ἐγὼ πῶς συνέβῃ να . . . νυμφευθῆ ἕνα ἔμποροῦπάλληλον, ὁ ὅποῖος μετὰ δύο ἔτη τήν ἐγκατέλειπεν ἀναχωρήσας δια παντός εἰς 'Αμερικὴν, φέρων μετ' ἐαυτοῦ τήν μικρὴν τῆς προῖκα, και ἀφίνων αὐτῇ ως ἀντάλλαγμα φαίνεται δύο χαριέστατα παιδια . . .

Πᾶς άλλος θὰ ἐμειδία χαιρεκίμως μανθάνων τό πάθημα τῆς ἀπίστου γυναικός. 'Αλλ' ὁ προσβληθείς, ὁ ἀποδιωχθείς, ὁ ἀπατηθείς μνηστῆρ τούναντίον ἐθλίβῃ βαθέως και ἡ άτυχία ἐκείνης ἐπέτενε τοὺς ήθικους πόνους, ὑφ' ὧν ἐνελεν ἐκείνης πάλιν, ἐπὶ δύο ἔτη κατετρύχετο.

Δὲν ἐτόλμα να τήν επισκευθῆ· τῇ ἐπεμπε μόνον μυστηριωδῶς κατ' ἐκάστην ἑβδομάδα ποσόν τι ἐκ των κερδῶν του και ίσως ίσως ἐμάντευεν ἐκείνη τον ἀποστέλλοντα και τὰ ἐδέχετο . . .

'Αλλ' η̄ άμαρτία γενεᾷ θάνατον. Καὶ ἡ ράπτρια ἀπέθανε. Τις θ' ἀφοσιωθῆ εἰς τὰ ὄφρανά της; Τις θὰ τὰ θρέψῃ ἕνα μὴ ἀποθάνωσιν ἐκ τοῦ ψύχους και τῆς πείνης; 'Εκεῖνος.

Τὰ παρέλαθεν εἰς τον οἶκον του, τὰ ἀνέθρεψε, τὰ ἐμεγάλωσε γρηᾷσκων και αὐτός· χάριν αὐτῶν και μόνων ἐργάζεται ἀπαρνηθείς πᾶσαν ήδονήν, πάντα δεσμόν, ἐπειδή δε και τὰ δύο τὰ εὐλογημένα εἶνε θηλυκά, σκέπτεται . . . πῶς να τὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ παιδια του . . . ὅπως μετὰ στοργῆς ἀποκαλεῖ τὰ παιδια τοῦ ἀντεραστοῦ του και τῆς ἀρνηθείσης αὐτόν ἀρραβωνιστικῆς του . . .

Y+Y

Και ήδη, κυρία μου, ἀποκαλυφθῆτε πρὸ τοῦ κουρέως μου, ἀφοῦ μάλιστα δὲν εἶχετε φόβον να ἐξασκῆσῃ τήν τέχνην του ἐπὶ των μακρῶν μαλλίων σας. Εἶνε ἀληθές ότι ἀξίζει να κουρευθῆ πᾶσα ἀρνούμενη εἰς τοὺς άνδρας σταθερότητα γυναικειαν, αλλά σεις πιστεύω θὰ ἀνακαλέσητε τον λόγον σας. 'Ομολογήσατε ότι ἡ ήρωίς σας, εἶνε μία ἀστατος, συγκρινόμενη πρὸς τον ήρώά μου και τότε θὰ ὀμολογήσω και ἐγὼ ότι ὁ κουρέυς μου μειονεκτεῖ τῆς χωρικῆς σας κατὰ τοῦτο μόνον· ότι ζῆ ἐν χώρῃ ἐν ἣ ἄντι δάφνης ἐκέρδησε τήν χλεύην των οἰκειῶν και συναδέλφων του και ότι . . . ἀνθ' ὑμῶν ἔσχεν ἐμε ὑμνητήν.

Y+Y

Μετὰ δὲ τήν εκπλήρωσιν τῆς διαταγῆς σας, θὰ μοι ἐπιτρέψῃτε να σας προσκυνήσω. Καὶ μή νομίσητε ότι ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς δια να ἀνοίξω σχέσεις συνωνύμους πρὸς τὰς ἰσπανικὰς βουλὰς ὅπως ὁ ἀπίστος Φασουλῆς. 'Εμαθον ποτέ ότι αἱ γραφούσαι γυναῖκες εἶνε ἀσχημοι και παρήλικες, ἐγὼ δὲ άτυχῶς έχω τήν παράδοξον ἰδιοτροπίαν να προτιμῶ τὰς ὠραίας. Δυνάμεθα λοιπὸν να συζητῶμεν και — δια να ἔχω και ἐγὼ ὁ πονηρός τήν μερίδα τοῦ λέοντος — να πλανώμεθα ἀπὸ τὰ μαλλια! 'Αλλά μὰ τον Κουρέα μου, οὐδέποτε θὰ ἀκούσητε να σας εἶπω ότι εἶμαι ὅλος ἰμδικός σας

ΒΙΔΑΣ

'Ηλθε κα' ὁ 'Ελλην Βιδας από μὰ ξένη χώρα να δείξῃ κα' ἑδῶ πέρα πῶς ἔμαθε να ψάλλῃ, αλλά κα' αὐτός ὁ Βιδας ἐπέτυχε τὴν ὠρα κα' ἐπάτησε στὴν πῆττα καθὼς και τόσοι άλλοι.

⊕

'Αγαπήτέ μου Βίδα, αν 'Ελληνας ποῦ εἶσαι, σ' ἐπροίκισε ἡ φύσις με μὰ φωνὴ χρυσῇ και γὰ τετόρος πρώτης ἀπ' ὄλους θεωρεῖσαι, αλλά δὲν μᾶς ἀφίνεις, βρε ἀδελφὲ και σὺ;

⊕

Παραῖτα τον Μπελλίρη, Γκωνῶ και Δονιζέττη, γιατί ἐφέτος ὄλους μᾶς τρώει τό σελκίτι, και μῆς 'στὴν τόση γρίνια τῆς φτώχειας τῆς μεγάλης σὺ κλειπες μονάχα τ' ἀρχίσειε να μᾶς ψάλλῃς.

⊕

Να μὴ μᾶς τραγουδήσης, σοῦ τὸ ζητῶ γὰ χάρι . . . ὀλα σου τὰ μινύρε θὰ πᾶνε τοῦ κακοῦ, γιατί κανεῖς δὲν έχει μὴ μετοχή να πάρῃ τοῦ νιου μας Δαρείου τοῦ Πατριωτικοῦ.

⊕

Μήπως, καὶ μένε Βίδα, σοῦ ζοτριφῶν ἡ βιδες κα' ἡλθες να καθαρῆσῃς 'στὴ φρεσινή μας ψύρα; . . . λοιπὸν ποτέ τον Χρόνον των 'Αθηνῶν δὲν εἶδες, να μάθης τοῦ πολέμου πῶς ἔφθασεν ἡ ὠρα;

⊕

Δὲν θέλομε μινύρε σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις, κα' αν ὡς τετόρος 'Ελλην τό ἔθος ἀγάπης, τουλάχιστον ἐφέτος ταῦτά μας να μὴ σπάσης, και ἀπ' ἐκεῖ ποῦ ἡλθες ὀργήγορα να πᾶς.

ΨΑΜΜΟΚΟΣΙΟΓΑΡΓΑΡΑ

('Η λέξις τονίζεται εἰς τήν προπαραλήγουσαν. Διά τήν μετάφρασιν ἀπειθυντέον τῷ κ. Στεφάνῳ Ξένῳ).

'Εν τῷ χεμερινῷ θεάτρῳ κατὰ τήν ὠδικήν ἐσπερίδα τοῦ νεωστὶ ἀφιχθέντος ἑλληνοσ βαρυτόνου κ. Βιδας.

- Πῶς λέγεται;
- Βιδας.
- Θάχῃ κα' αὔριο παρόστασι;
- 'Οχι, αὔριο θάχῃ ὁ Καραβιδας!

⊕

'Εν τῇ πλατείᾳ διεκρίνετο καὶ ἕνα ψηλὸ καπέλλο ἐπιμῶνως φερόμενον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἰδιοκτῆτου του.

- Εἰς ἐκ των ὀπισθεν ἐμποδιζόμενος να βλέψῃ:
- Κύριε, δὲν 'βγάξτετε τό καπέλλο σας, σας παρακαλῶ;
- 'Ο κύριος δὲν δίδει καμμίαν προσοχήν.
- Κύριε, δὲν 'βγάξτετε τό καπέλλο σας;
- . . . . .
- Κύριε, τό καπέλλο σας!
- . . . . .
- Τὸ καπέλλο σας!
- . . . . .
- . . . . . Καπέλλο!
- . . . . . λο!
- . . . . . ο!

Μικρὰ διακοπή.

— Βρε ζωντόβολο, θὰ 'βγάλης τό καπέλλο σου ἡ ὄχι!

'Ο κύριος, ὁ φορῶν τον ὕψηλὸν πῖλον, τον 'βγάξει ἀμέσως.

⊕

Κατὰ τήν αὐτὴν ἐσπερίδα.

Δύο κύριοι φιλονεικοῦσι περί τῆς κατοχῆς ἐνός των καθισμάτων τῆς πλατείας.

'Ο πρώτος ἐπίδεικνύων τό εἰσιτήριόν του:

— Μὰ τό 'δικό μου εἶνε προσωπικόν· εἶμαι δημοσιογράφος. Καὶ ὁ άλλος ἐν ὄργῃ: — Καὶ τί μ' αὐτό! Κ' ἐγὼ εἶμαι δημοσιογράφος. 'Ο ἀδελφός μου 'βγάξει τό « Χρόνον »! (Ἱστορικόν)

ΤΥΠΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

— Μὰ γιατί, κυμπάρος Γιώργῃ, γίνονται ὄλοένα ψευτοπόλεμοι;

— Δὲν τό καταλαβαίνεις, κύρ Βασίλῃ; Σαν ἰδοῦμε πῶς δὲν θὰ μπόρῆσουμε να κάμωμε με τήν Τουρκία ἀληθινὸ πόλεμο, θὰ κάμωμε πόλεμο ψεύτικο!

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΔΩΡΑ

Αἱ εορταὶ ἐσίμωσαν. ἡ ὁδὸς 'Ερμοῦ ἀνέλαθε τήν συνήθη αὐτῆς πανηγυρικὴν ὄψιν και δὲν δύναται τις οὔτε βῆμα να κάμῃ ἐπὶ των πεζοδρομῶν αὐτῆς χωρὶς ν' ἀντικρούσῃ δύο μεγάλους, ἀπλανεῖς, γαλανοὺς ὀφθαλμοὺς ξανθοκόμου πλαγγόνος, ἕνα λόχον στρατιωτῶν περικυλιόμενον ἐντός παλάμης, μιαν ἀμαξοστοιχίαν σιδηροδρόμου ἤν ἐν ἀνάγκῃ θὰ ήδύνατο να σύρῃσι μύρμηκες και τρόπαια ἐξ ὀπλων κασσιτερινῶν ἀτινα θὰ περιζωσθῶσι μετ' ὑπερηφανείας ἀρειμάνιοι μικροὶ ὀπλίται και θὰ ταράξῶσι δια τῆς ἀβλαβοῦς αὐτῶν χρήσεως τήν οἰκιακὴν εἰρήνην.

'Αλλ' ἀφοῦ τό ὄμμα ἐμπλησθῆ ἐκ τῆς θεᾶς των ἀθυρμάτων, των εἰδῶν τοῦ καλλωπισμοῦ, των πολυτίμων σκουῶν, των καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων, σταματᾷ εὐχαρίστως και τέροπεται ἐκ τῆς παρὰ τὰς θυρίδας των βιβλιοπωλείων πρακτάξεως ἀπαστραπτόντων τόμων, χρυσοδέτων, περικόμφων, ἑλκυστικωτάτων. Διακρίνονται τὰ βιβλιοπωλεῖα Βιλμπεργ, Μπέκ και 'Αν. Κωνσταντινίδη. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἰδίως συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, διότι ὁ κ. 'Ανέστης Κωνσταντινίδης, ὁ γνωστός νοήμων και φιλόκαλος ἐκδότης, ὁ τοιαῦτην γενναίαν ὄθησιν πρὸς τήν πρόοδον δοῦς εἰς τό εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας εἶνε ὀμολογουμένως ὁ μόνος ἐκ των 'Ελλήνων βιβλιοπωλῶν ὅστις συνήργησεν εἰς τήν ἀπὸ τινων ἡδῆ ἐτῶν ἐπικράτησιν τοῦ ὠφελίμου ἐθίμου τῆς ἀντικαταστάσεως των ἀνωφελῶν και εὐθραύστων εορτασῶν δῶρων δια βιβλίων πρὸς ὠφέλιαν πολλήν τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως και πρὸς ἐπέκτασιν των πόρων τῆς πενιχρᾶς ἡμῶν φιλολογίας.

Εἰσελθετε εἰς τό βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, παρατηρήσατε τὰς ἀνεγειρομένας πυραμίδας των στιλπνῶν, χρυσοποικίλων, πολυχρῶν τόμων· ἐκλέξατε συμφώνως πρὸς τήν ἰδιαιτέραν ὑμῶν κλίσιν μεταξὺ τόσου θησαυροῦ συγγραμμάτων πάσης ὕλης, πάσης φύσεως, πάσης φιλολογίας ἡμετέρας τε και ξένης και ἔλθετε ἔπειτα να μᾶς εὐχαριστήσητε διότι σας ὑπεδείξαμεν τό μόνον μέρος εἰς ὁ δύνασθε ν' ἀνεύρητε τερπνὰ, προσφιλῆ, εὐπρόσδεκτα δῶρα.

ΒΙΒΛΙΑ

Κατά τινα ἐν τῇ Ἐφημερίδι δημοσιευθεῖσαν πρὸ μικροῦ δήλωσαν ἂ ὁ κ. Δ. Κορομηλάς ἀπεχώρησε τῆς διευθύνσεως αὐτῆς ὅπως ἀφοσιωθῆ εἰς τὴν προσφιλῆ αὐτῷ δραματογραφίαν». Περὶ τοῦ ἰκανῶς σημαντικοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δημοσιογραφικῇ κινήσει γεγονότος τούτου δὲν ἐλάδομεν ἐτι τον καιρὸν νὰ κάμωμεν λόγον. Ἄλλ' ἡ ταυτόχροнос σχεδὸν ἐκδοσις νέου τινὸς μίμου τοῦ κ. Κορομηλά, τῆς «ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΙΚΑΡΕΑΣ», πραγματοποιοῦσα τὴν προβληθεῖσαν δικαιολογίαν τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ σταθμοῦ, μᾶς παρέχει τὴν ἀφορμὴν ὅπως, εἰ καὶ βραδέως, ἐπανορθώσωμεν τὴν ἑλλειψιν, ἐκφράζοντες, μετὰ πάντας τοὺς λοιποὺς συναδέλφους, καὶ τὴν ἡμετέραν λύπην ἐπὶ τῇ στερήσει, ἣν θέλει ὑποστῆ ἡ δημοσιογραφία. Ταύτην δὲ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους δύνανται νὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἐν τῷ ἄστει σήμερον γράφοντες, οἵτινες γυτὸύχησαν ἐπὶ ἰκανὸν χρόνον νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τοῦ τέως διευθυντοῦ τῆς Ἐφημερίδος, τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας μέγιστα στοιχεῖα ὑπῆρξαν ἀναμφιβόλως καὶ ἡ δραστηριότης, ἡ ἀδρόφροσύνη, ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τούτου.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς, στέψασα τὴν δημοσιογραφικὴν αὐτοῦ πορείαν, μέλλει νὰ παρακολουθῆσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῇ νῆα ἐργασίας, εἰς ἣν ἀφοσιούται, ἂν κρίνωμεν ἐκ τοῦ προσφάτου αὐτοῦ ἔργου, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τον μακρὸν κατάλογον τῶν λοιπῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευμάτων τοῦ συγγραφέως του, καὶ ἂν ἀκόμη ἐστερεῖτο ἐτις τῆς τεχνικῆς πλοκῆς, ἣτις τὸ διακρίνει, ἐτις τοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐτις τῆς καλῆς στιχομυθίας, πάλιν θὰ συνετέλει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ὄντως ἀξιοθαύμαστον τὸν ἀποφασίζοντα νὰ ἐργασθῆ οὕτως ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πνευματικῇ στειρώσει.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ γ' φυλλάδιον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τοῦ κ. Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου, τῆς δημοσιευομένης ὑπὸ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου τῶσον ἐπιτυχῶς καὶ φιλοκαλῶς. Ἡ ἐκδοσις προβαίνει μετὰ δραστηριότητος, αὔριον δὲ ἐκδίδεται καὶ τὸ δ'. τεύχος.

Ὅντως πρωτότυπον εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Πέρβελι ἐν Ὀδησῶ ἐκδοθὲν μυθιστόρημα *Ράχη καὶ Σαρωθρον*, ὃ ὁ α'. τόμος ἐστάλη ἡμῖν. Ἄδικα δὲ ὄντως ἂν ἦτο νὰ μὴ κάμωμεν λόγον τινὰ περὶ αὐτοῦ. Ὁμολογοῦμεν ὅμως ἡμᾶς ἐντελὸς ἀνικάνους νὰ ἐπιφέρωμεν οἰανδήποτε κρίσιν, καὶ ἀντὶ τούτου, πολὺ προτιμότερον κρίνομεν νὰ προσπᾶσωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τεμάγιά τινα ἐκ τοῦ προλόγου, ὅστις, κατὰ τον συγγραφέα αὐτολεξεῖ, εἶνε ὁ πρῶτος χιτῶν τοῦ διανοητικοῦ ἔργου, τὸ ἑποκάμισον τοῦ μωροῦ-συγγράμματος. Τὰ τεμάγια δὲ ταῦτα θέλομεν χρησιμεύσει καὶ ἀντὶ πάσης ἀναλύσεως, διότι ἐν αὐτοῖς ἀναλύει αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς τὸ βιβλίον του:

«Ἐπὶ ἐννεὰ ὄλα ἔτη λαθὼν τὴν βακτηρίαν μου ἐπιμόνος ἐπλανήθην ἀνά τὴν ἀτέρμονα αὐτὴν Διδύην, ὃν κόσμον κωνονίαν οἱ σοφοὶ ἐκάλεσαν, ράχη σταχυολογῶν. Ράχη! διότι τὴν πορρῶραν ἐνέδυσαν τὰ τέκνα των τῶσον αἰώνων νόες. Ἀπὸ τῆς διαφθορᾶς τῶν ὁμμάτων τοῦ Οἰδίποδος ἄχρι Λουκίου ὄνου, ἀπὸ Πλάτωνος μέχρι Ζολᾶ, κατέγιναν σχίζοντες τὰ περικαλύμματα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Μάτην ἀρα ὁ ἐπιθυμῶν ὅπως μὴ συναντώμενος μετὰ μετάρσια αὐτὰ πνεύματα φανῆ ἀντιγραφῆς θὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν μακρὰν ἀκτοπλοῖαν ἀνά τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν; . . . Ὁ βίος ὅπως διατῆ. Ὁ ὕπνος; τὸ: διότι! . . . Πόσον ἐπιθυμῶμεν νὰ φιλοσοφήσωμεν μικρὸν ὑπὸ τῇ ράχῃ! Ἐγώσοι τὸ προνόμιον αὐτὸ ἐκ γενετῆς τοῦ κόσμου τὰ ραχὴ νὰ φιλοσοφῶν, διότι εἶνε ράχη. Τὸν σκοπὸν τῶν ὑπὸ τῆς ἡμῆς φρενιτικῆς ὀλίγων λέξεων εὐρήσθη ἀνιγενέοντες τὰ ράχη μου. . . .

Μετὰ τὰ ἰκανῶς ἐκφραστικὰ ταῦτα ἐπιταί *Προθάλαμος Ὀδησοῦθεν Ἀθήνας* τοῖς φίλοις συμπολίταις Ἀθηναίοις ἐν ἔχειν. Καὶ ἐκ τοῦ προθαλάμου δὲ τούτου ἀποσπᾶμεν τὸ ἐξῆς δωμάτιον:

« Πολλὰ μωρία τὸν στενὸν μου νοῦν κατεπλημύρισαν διέξοδον ζητοῦσαι. Καὶ ἀρχίζω μωρολογῶν. Καὶ πρὶν ἀρχίσω προλογίζομαι. Ἐξ ὄνυχος τὸν λέοντα. Ἐκ προλόγου μωρία συγγραφέως. »

Ὁ μετὰ τὰς ὑποσχέσεις ταύτας ἀναγινοσκῶν τὸ βιβλίον δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ τὴν συγγραφικὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ κ. Πέρβελι.

Κατὰ τὸ θέρος ἀναφαίνονται μυῖαι καὶ κύνωπες, κατὰ τὸ φθινόπωρον μύκητες, κατὰ τὴν ἀνοιξιν ραφανίδες καὶ κατὰ πᾶσαν ἐν Ἑλλάδι πολεμικὴν κίνησιν ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδιον, ὄπλαρχηγοὶ καὶ φιλελληνικὰ φυλλάδια. Ἐν νέον τοιοῦτον ἔγομεν ὑπ' ὄψιν ἐκδοθῆν ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *ITALIA E GRECIA*. Ἐν αὐτῷ δὲ, τετυπωμένον μετὰ φιλοκαλίας, ἐκτίθεται ἡ σγῆσις τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματα τῆς τελευταίας. Τελεῖονται δὲ μετὰ τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἀνατολῆς εἶνε ἀχώριστος *dalla emancipazione, dal trionfo dell' ellenismo*.

Πολὺ καλὰ, ἀλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πρέπει πρὸ παντός νὰ προσφιλᾶτωμεθα ἀπὸ κανένα *trionfo* ἄλλου εἶδους!

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΗΜΟΥ

Κάππα. Ὑπάρχει βεβαίως τμήμα τοιοῦτο εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Τί σᾶς ἔκαμεν ὅμως ὁ κακῆνός ὁ συνειρτής μας καὶ τοῦ ἐπιτίθεσθε τῶσον τραχέως;—**θ. Δημ.** . . . Σμῦρνην. Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου συμμορφοῦμεθα μετὰ τὴν παραγγελίαν σᾶς.—**N. Το.** . . . Ἀργοστόλιον. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ πρῶται 100 καὶ αἱ τελευταῖαι 10.—**Στεφ. X.** Ἀλεξανδρέτταν. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας.—**O. P.** Ἐλήφθη. Ἀναμένομεν νὰ ἀνεκδοτα ἐξαίρετα.—**Ἀνωγῶμ** Σπάρτην. Εἶνε ὅπως ἀκατάλληλον.—**Ἀνδρέα Κ.** . . . Σᾶς

εὐχαριστοῦμεν: ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει περιοδικὸν ἢ ἡμερολόγιον εἰς ὃ νὰ μὴ ἐδημοσιεύθησαν ἤδη.—**Χοὺ** κτλ. Κατὰ μέγα μέρος ἔχετε δίκαιον: τὸ ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς ἀλλὰ... ἴσως ἐπέλη ταχέως διόρθωσις.

Οἱ νεωστὶ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ προσπληρῶνται. Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἐγγραφήν πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

+++++

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ πλείστοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ ἐξεδήλωσαν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα προκαταβάλωσιν ἐφ' ἀπαξ τὴν ἀξίαν ὀλοκληροῦ τοῦ ἔργου, ποιοῦμεν γνωστὸν, ὅτι:

διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις συνδρομητάς. . . . τιμᾶται φρ. 32
διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ . . . » » 35
(τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βάρος ἡμῶν).

Τὸ ποσὸν τοῦτο προκαταβαλλόμενον δίδει δικαίωμα εἰς τοὺς συνδρομητάς, νὰ ἀποκτήσωσιν ὀλοκληρὸν τὸ ἔργον ἐξ ὅσωνδήποτε πλείοτερον τῶν προϋπολογισθέντων 25 φυλλαδίων καὶ ἂν ἀποτελεσθῆ τοῦτο.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ προκαταβληθεῖσα ἀξία διὰ τὰ ἐκδοθέντα καὶ πληρωθέντα ἤδη φυλλάδια ἀφαιρηθήσεται ἐκ τοῦ ἄνω ποσοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτίμου ὀλοκληροῦ τοῦ ἔργου πέμπεται εἰς τοὺς συνδρομητάς ἀποδείξις ἐξωφλημένη παρ' ἡμῶν.

Εἰδοποιούμεν συνάμα τοὺς κυρίους συνδρομητάς μας, ὅτι ἐτυπώσαμεν ὠραῖον ἡμερολόγιον τῆς εἰσῆτος διὰ τὸ 1886, τιμώμενον ἀντὶ 30 λεπτῶν, καὶ ἀναμένομεν τὰς περὶ αὐτοῦ παραγγελίας Ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Δεκεμβρίῳ 1885.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τὰ ὑπολειθθέντα ὀλίγα ἀντίτυπα τοῦ ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ τοῦ κ. Χαράλαμπος Ἀννίνου, βιβλία κομψότατα μετ' εἰκόνων καὶ μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξωφύλλου, καταλληλότατα διὰ δῶρον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Κατοστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καθὼς καὶ εἰς τὰ κυριώτατα τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλείων, ἑλαττωθείσης τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν τιμῆς εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ.

ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ πρὸς δραχμὰς ΠΕΝΤΕ

ΡΩΜΗΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΧΩΡΙΣ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἄς σπεύσωσιν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσι διότι εἶνε πιθανότης νὰ ἐξαντληθῇ αὐθιμερον.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΓΑΥΚΟΒΡΥΣΙΣ»

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατὰστάθημα ὅπως πληρέστερον ἀνταποκριθῆ, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς αὐξανοῦσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομείου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἄγνον καὶ ἄδολον ἀμελγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ ἸΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ, δυνάμενος νὰ θεραπεύσῃ πᾶσαν γαστρεμαρτικὴν ἀπάτησιν, ὑπηρετήσας ἐπὶ χρόνον μακρὸν εἰς διακεκριμένῃ τῶν Ἀθηνῶν οἰκίᾳ, εὐρίσκειται νῦν διαθέσιμος. Εὐκαιρία μοναδική, συστάσεις πλείστοι ὅσαι καὶ αὐθεντικαί.

† Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρῆ †